

מסורת הש"ס

(א) [ש"ל כל כבודי] (ב) פטרו קמני
 דמטעם אלוהי פ"ל (ג) א"ל לקמן
 (ד) א"ל דאפקע (ה) לקמן מ'
 חולין ק"ל (ו) יצמתו כ"ו חולין
 כ"ד ממד ל"ו (ז) טהורה א"ל
 (ח) [נש"ל בני יו פטוט בן דש] (ט)
 (י) דהא עט פטרו בהמת לויס על
 (יא) פטול מזהמת תחת בהמת נפקא
 ליה (יב) א"ל וי"ל ד"ל א"ל
 (יג) לקמן טעם דמתיי אהל לפריס
 מה טעם כ"ו א"ל (יד) א"ל קדוש
 לויס הפקיע (ט"ז) ל"ל (יח) ל"ל
 (יט) מדאטריין (כ) א"ל טהורה
 לא כ"ו (כ"א) נמי פסקין (כ"ב)
 (כ"ג) דטור של א"ל (כ"ד) דלא אמר
 הכתוב ולקמת (כ"ה) נמי פטור
 משמע שרעה לתוך כ"ו רחם
 וכן לוי שהוא פחות מן הדש ע"ר
 עד שמיא (כ"ו) ד"ן (כ"ז) א"ל
 והוא לו נ"ו משפוח לוי ה"ה כ"ג
 לוי והע"פ כ"ו פ"ל א"ל

תורה אור השלם

- קח את הלויים תחת כל
 לבדו בני ישראל ואת בהמתם
 הלויים תחת בהמתם וידי ל
 הלויים אני י' (מכ"ב) ר"ב מה
 2. כל פטר רחם לכל בני
 אשר יקריבו לוי א"ל בשר
 ובבהמה יתיה ק"ר אך פרה
 תפדה את בבור ה'אדם ואת
 בהמה בהמה השמאה תפדה
 כמדרס י"ט טו
 3. והתבנים הלויים בני צדוק
 אשר שמרו את משמרת
 מקדשי בתעוה בני ישראל
 מעלי המה יקריבו אילי ארביני
 ועמדו לפני יקריביו לוי חלב
 ודם נאם אדני אדלויס

גהות הב"ח

(ה) נ"פ' כהניס לויס פטורין:

מוסף רש"י

וזה אחד מהן. וזו מפרט סמלון
 לך נקטו י"ה צמליה (הפטר)
 חו"י (ד) והבהמה הלויים בני
 צדוק. דע"כ קיזק כהן יו וקרי
 לאו לגמיו לויס על טעם משפט
 הם ואני עשיתי לויס עשיתי כמו
 (במדבר יח) וילוו עלך וגו' ויורין
 (ד)

רבינו גרשום

ק"ס"ד השתא הלויים גופיהו
 קאמריין א פטור פטרי חמורי
 ישראל כמדבר ברכיניס ואחא
 את הלויים תחת כל בבור וכו'
 דין הוא שפסק פטרי חמורים
 של עצמן. וקא ממה גמרי
 וכי אינור גופיהו לויס פטור
 מפטרי חמורים כמדבר: אדם
 אדם פטר. שכן לוי היה פטר
 כבוד אדם. של ישראל בהמתן
 כבשרי שלהן פטור פטרי חמורי
 ישראל כדכתיב קח את הלויים
 תחת כל בבור וכו'. אמר אבי
 הכי קאמר תריץ מתיי (ב)
 פטורין בהמתן מק"ו אם הפיק
 בהמתן וכו'. והיה לאבינו
 הן עשמי הפקיעו בכבור בני
 דין שפסקו בכבור בנינו כ"ו
 עצמן. א"ל רבא והכי מצתי
 לפרושי בהמת הפקיעה בהמה
 אשר פטור קתני ולא טהרה
 דמשפט דבאיהו גופיהו. אמר
 אבינו מתיי: ועוד אם קא
 דפטרה בהמתן קתני כדקאמרת
 א"ל כבור בהמה טהורה נמי
 ניפטור אילמה תנן לא פטרי
 כ"ו. משום דכתיב את פרה

ועוד אם אימא. דלרשין קל וחומר גזי בהמה מנכור בהמה
 טהורה נפטרו לויס דהא בהמה טהורה לדיהו הפקיעה בהמת ישראל:
אלמה טון וו. צפרק שני (לקמן דף ג'.) **אלא אמר רבא.** גזי בהמה
 לא דרוש רבנן קל וחומר מדאליטריין לאקושי כבור בהמה טמאה
 לנכור אלס דכל שאינו כבור אדם
 אינו כבור בהמה טמאה כדלקמן
 שמע מינה גזי בהמה^א לא אמייב
 ממדש א"ל וכו' וחומר והכי קאמר
 מתיינין כהניס ולויס פטורין הן עצמן
 מפדיון הבן מק"ו: **אם הפקיעה.**
קדושת פשוטי הלויס את קדושת כבורי
ישראל כמדבר דין הוא שמתפקע
קדושת כבורה שפון כדלמך לקמן (ה).
כבורי הלויס לא הפקיעו אלא עצמן:
בהמה טמאה מנא לן. דנפטרו כהניס
 מפטרי חמורי: **כל שאינו כבור אדם.**

כגון לויס והניס דנפטרו חמורי.
ליידך דאמרס בהמסס. דלכזהמה
 נמי קא דריש ק"ו: **כן לוי דסוה לוי**
ש. כמדבר דאפקע פטרי חמורים
סהיו (לו) כמדבר: צין ליידיך וצין
לרנא. דלרשימו ק"ו גזי כבור אדם
 לכיון דלמך לגזי בהמה כל שכן
 לגזי אדם דלמי לא דרשט ציה קל
 וחומר אדם מנא לן וכיון דלרשט
 איכא למיפוך לוי כבור בן חדש
 דלשכחן גזי פטוט בן לוי חדש^א
 דלפקע קדושת כבורים בני ישראל
 דכולן מנן חדש ומעלה נמנו כדכתיב
 (במדבר ג) מנן חדש ומעלה ניפקע
 כבור עצמו וכבורי לויס מנן חדש דין
 הוא שיפטרו לויס מנן חמורי
 מפשוטי בני חדש דהפקיעו קדושת
 כבורי ישראל קל וחומר בני חדש
 עצמן: **כבור פחוס מנן חדש דלא**
אפקע. פטוט כדכתיב קדושת כבור
 ישראל לא יפקע קדושת עצמו ולמה
 לא נכדף ככסף כבורי לויס סהיו
 כבור פחוסים מנן חדש: **סהיו**
שניה. מישאל לא תפקע קדושת
 כבור בנה דהא לא נמנו כמדבר אלא
 זכריס אכל נקזות לא הפקיעו כלום:
נפטור רחם טלה רחמנא. לנכור
 וכיון דרחם דהך לויס הוא אולינן
 אחר האס לעיני א"ל סלעיס אי משכחינן דכולן לויס פטורין
 אפילו פוחינן מנן חדש סהיו כמדבר אלא הפקיעו בן לויס נמי
 פטור: **ולפון אלא היס באונו מנין.** א"ל הוא ולל בהמתיס
 אלא הפקיעו אה כבורי ישראל לא יפקע פטרי חמורים
דידיה: הוקשו וו. השמא אפיריקו כולוה תיובתא:
 ולדורות

דין הוא שהפקיע את ש"ע עצמן גרס וא"י גרס שמתפקע לא גרס את: **והא פטרו**
אינהו קתני. מירשא דקמני והכניס והלויס פטורין לא קשה מידי דלמלא
 לפרש פטורין מלקדש פטרי חמורין קאמר ולא פטורין הן עצמן אלא פטרו
 משמע פטרו אלוהו: **ועוד אם אימא.** דלרשין ק"ו א"ל גזי בהמה מנכור בהמה
 טהורה ליפטרו לויס דהא בהמה לדיהו הפקיעה בהמת ישראל הטהורה וא"ת
 א"כ לקמן נקטט ש"ע של בן לוי פטור ממה
 פטרי חמור של ישראל אמאי לא נקט
 בהמה טהורה לילכא למימר דכזהמה
 טהורה לא פטר שה אחד כמה כבורים
 דטהורות מישאל אלא דוקא פטרי חמור
 אכל בהטהורה לאחד כנגד אחד^א דקאמר
 מה שפטרו בהמת לויס של ישראל על עמלה
 בן טהורה מזהמת תחת בהמתם נפקא
 ליה לקמן בהמה אחת תחת בהמתם טהרה
 משמע בני טמאה בן טהורה^א וי"ל ר'
 מתיי דלקמן נקטט מה שכולו לגנוח עכושי
 ועוד יש לפרש^א מתיינין דלקמן אחת מה
 טעם פורה וחסור ופורה משום דשה אחד
 של בן לוי פטור כמה פטרי חמור של ישראל
 כמדבר אכל מה שפטור שה אחד של בן לוי
 לא נהג אלא כזוהר שפע דעכשיס אין להס
 פדיון אלא של בנה קדושת הגוף וא"ת
 ואז"י מאי קסבר דאמאי לא עבדי ק"ו
 פטוריס וי"ל קסבר לענין טהורה שיש בן
 עממן מק"ו דפטורין א"ל ישראל דכניס לויס
 קרוביס ללד מונח יומר משל ישראל:
אם הפקיעה קדישה של א"י
וא"ת מאי ק"ו הוא זה והלא פשוטי
הלויס הפקיעו כבורים ישראל אכל כבורי
לויס לא הפקיעו פטרי חמורים ולא
הפקיע חמור ועממא דאביי דלא
עבדי ק"ו בהמה טהורה וי"ל
דלא שייך ק"ו במידי דקדוש
קדושת הגוף ועוד דמשמע כפי
החומש דבהמת טהורות של
ישראל לא נפטרו ובהמת הלויס
תחת בהמתם בשה של לויס
קאמר ולא תחת כבור בהמה
טהורה וניחא השתא הא דנקט
לקמן [שה אחת] של בן לוי פטר
כמה פטרי חמורים של ישראל
ולא נקט פטרי חמורות של
ישראל והא דקאמר הכא נמי
אימא מכבור בהמה טהורה נמי
נפטרו יש לפרש בדוחק דהקשה
לאביי כיון דעברת ק"ו אפי"פ
שלא פטרו חמוריהם את חמורי
ישראל אלא שה הוא דפטור אי"כ
נמי נימא ק"ו לבהמת טהורה
דאם הפקיעה את החמורים
יפקיעו את עצמן. תוסי' כתיבת
יד: ה דלא היה לוי שה לא
הפקיע קשה לוי מאי פריך דלא
היה לוי שה לא הפקיע נימא
דאין הכי נמי ולא דבר הכתוב
בכבורי בהמת הלויס אותם שלא
היה להם של כמו שלא דבר
הכתוב בכבורי הלויס אלא
שחוקן הבנין של לויס אנו
למידין שקדושת לויס הפקיעה
את בכורתן הילכך נראה לפר'
דיקא הפירכא לדורות דבן לוי
היה לוי שה באותה שעה
לא הוא ולוי דלדורותיו
ומתיי' תמא קתני הלויס
פטוריס והשתא מיתרצא נמי
פירכא קמייחא דאפי' אם
הפקיעה בהמת לוי את בהמת לוי
אחר אפי' הכי פריך שפיר
לדורות. ע"כ תוסי' הראש"י ז"ל:
ועוד אי אימא דרשין ק"ו
וכי' הפקיעה בהמת ישראל
הטהורה בן פקוטוס. משמע
דש"ל דהא דקאמר לא נפטרו
כבורי בהמה טהורה הינו
עכשיס אבל כמדבר נפטרו הכא
וא"ת תוסי' חציניות וא"ת
א"כ קאמר ר' הנינא לקמן
שה אחד של בן לוי פטר כמה
פטרי חמורים וכי' הוא מצי
למימר כמה פטרי שייס וי"ל
משום דאמא לפרושי מתיי
דפרדה בו כמה פעמים דאריי

הלוקח עובר חמורו פרק ראשון בכורות ד.

דין הוא שהפקיע את ש"ע עצמן גרס וא"י גרס שמתפקע לא גרס את: **והא פטרו**
אינהו קתני. מירשא דקמני והכניס והלויס פטורין לא קשה מידי דלמלא
 לפרש פטורין מלקדש פטרי חמורין קאמר ולא פטורין הן עצמן אלא פטרו
 משמע פטרו אלוהו: **ועוד אם אימא.** דלרשין ק"ו א"ל גזי בהמה מנכור בהמה
 טהורה ליפטרו לויס דהא בהמה לדיהו הפקיעה בהמת ישראל הטהורה וא"ת
 א"כ לקמן נקטט ש"ע של בן לוי פטור ממה
 פטרי חמור של ישראל אמאי לא נקט
 בהמה טהורה לילכא למימר דכזהמה
 טהורה לא פטר שה אחד כמה כבורים
 דטהורות מישאל אלא דוקא פטרי חמור
 אכל בהטהורה לאחד כנגד אחד^א דקאמר
 מה שפטרו בהמת לויס של ישראל על עמלה
 בן טהורה מזהמת תחת בהמתם נפקא
 ליה לקמן בהמה אחת תחת בהמתם טהרה
 משמע בני טמאה בן טהורה^א וי"ל ר'
 מתיי דלקמן נקטט מה שכולו לגנוח עכושי
 ועוד יש לפרש^א מתיינין דלקמן אחת מה
 טעם פורה וחסור ופורה משום דשה אחד
 של בן לוי פטור כמה פטרי חמור של ישראל
 כמדבר אכל מה שפטור שה אחד של בן לוי
 לא נהג אלא כזוהר שפע דעכשיס אין להס
 פדיון אלא של בנה קדושת הגוף וא"ת
 ואז"י מאי קסבר דאמאי לא עבדי ק"ו
 פטוריס וי"ל קסבר לענין טהורה שיש בן
 עממן מק"ו דפטורין א"ל ישראל דכניס לויס
 קרוביס ללד מונח יומר משל ישראל:
אם הפקיעה קדישה של א"י
וא"ת מאי ק"ו הוא זה והלא פשוטי
הלויס הפקיעו כבורים ישראל אכל כבורי
לויס לא הפקיעו פטרי חמורים ולא
הפקיע חמור ועממא דאביי דלא
עבדי ק"ו בהמה טהורה וי"ל
דלא שייך ק"ו במידי דקדוש
קדושת הגוף ועוד דמשמע כפי
החומש דבהמת טהורות של
ישראל לא נפטרו ובהמת הלויס
תחת בהמתם בשה של לויס
קאמר ולא תחת כבור בהמה
טהורה וניחא השתא הא דנקט
לקמן [שה אחת] של בן לוי פטר
כמה פטרי חמורים של ישראל
ולא נקט פטרי חמורות של
ישראל והא דקאמר הכא נמי
אימא מכבור בהמה טהורה נמי
נפטרו יש לפרש בדוחק דהקשה
לאביי כיון דעברת ק"ו אפי"פ
שלא פטרו חמוריהם את חמורי
ישראל אלא שה הוא דפטור אי"כ
נמי נימא ק"ו לבהמת טהורה
דאם הפקיעה את החמורים
יפקיעו את עצמן. תוסי' כתיבת
יד: ה דלא היה לוי שה לא
הפקיע קשה לוי מאי פריך דלא
היה לוי שה לא הפקיע נימא
דאין הכי נמי ולא דבר הכתוב
בכבורי בהמת הלויס אותם שלא
היה להם של כמו שלא דבר
הכתוב בכבורי הלויס אלא
שחוקן הבנין של לויס אנו
למידין שקדושת לויס הפקיעה
את בכורתן הילכך נראה לפר'
דיקא הפירכא לדורות דבן לוי
היה לוי שה באותה שעה
לא הוא ולוי דלדורותיו
ומתיי' תמא קתני הלויס
פטוריס והשתא מיתרצא נמי
פירכא קמייחא דאפי' אם
הפקיעה בהמת לוי את בהמת לוי
אחר אפי' הכי פריך שפיר
לדורות. ע"כ תוסי' הראש"י ז"ל:
ועוד אי אימא דרשין ק"ו
וכי' הפקיעה בהמת ישראל
הטהורה בן פקוטוס. משמע
דש"ל דהא דקאמר לא נפטרו
כבורי בהמה טהורה הינו
עכשיס אבל כמדבר נפטרו הכא
וא"ת תוסי' חציניות וא"ת
א"כ קאמר ר' הנינא לקמן
שה אחד של בן לוי פטר כמה
פטרי חמורים וכי' הוא מצי
למימר כמה פטרי שייס וי"ל
משום דאמא לפרושי מתיי
דפרדה בו כמה פעמים דאריי

דין הוא שהפקיע את ש"ע עצמן גרס וא"י גרס שמתפקע לא גרס את: **והא פטרו**
אינהו קתני. מירשא דקמני והכניס והלויס פטורין לא קשה מידי דלמלא
 לפרש פטורין מלקדש פטרי חמורין קאמר ולא פטורין הן עצמן אלא פטרו
 משמע פטרו אלוהו: **ועוד אם אימא.** דלרשין ק"ו א"ל גזי בהמה מנכור בהמה
 טהורה ליפטרו לויס דהא בהמה לדיהו הפקיעה בהמת ישראל הטהורה וא"ת
 א"כ לקמן נקטט ש"ע של בן לוי פטור ממה
 פטרי חמור של ישראל אמאי לא נקט
 בהמה טהורה לילכא למימר דכזהמה
 טהורה לא פטר שה אחד כמה כבורים
 דטהורות מישאל אלא דוקא פטרי חמור
 אכל בהטהורה לאחד כנגד אחד^א דקאמר
 מה שפטרו בהמת לויס של ישראל על עמלה
 בן טהורה מזהמת תחת בהמתם נפקא
 ליה לקמן בהמה אחת תחת בהמתם טהרה
 משמע בני טמאה בן טהורה^א וי"ל ר'
 מתיי דלקמן נקטט מה שכולו לגנוח עכושי
 ועוד יש לפרש^א מתיינין דלקמן אחת מה
 טעם פורה וחסור ופורה משום דשה אחד
 של בן לוי פטור כמה פטרי חמור של ישראל
 כמדבר אכל מה שפטור שה אחד של בן לוי
 לא נהג אלא כזוהר שפע דעכשיס אין להס
 פדיון אלא של בנה קדושת הגוף וא"ת
 ואז"י מאי קסבר דאמאי לא עבדי ק"ו
 פטוריס וי"ל קסבר לענין טהורה שיש בן
 עממן מק"ו דפטורין א"ל ישראל דכניס לויס
 קרוביס ללד מונח יומר משל ישראל:
אם הפקיעה קדישה של א"י
וא"ת מאי ק"ו הוא זה והלא פשוטי
הלויס הפקיעו כבורים ישראל אכל כבורי
לויס לא הפקיעו פטרי חמורים ולא
הפקיע חמור ועממא דאביי דלא
עבדי ק"ו בהמה טהורה וי"ל
דלא שייך ק"ו במידי דקדוש
קדושת הגוף ועוד דמשמע כפי
החומש דבהמת טהורות של
ישראל לא נפטרו ובהמת הלויס
תחת בהמתם בשה של לויס
קאמר ולא תחת כבור בהמה
טהורה וניחא השתא הא דנקט
לקמן [שה אחת] של בן לוי פטר
כמה פטרי חמורים של ישראל
ולא נקט פטרי חמורות של
ישראל והא דקאמר הכא נמי
אימא מכבור בהמה טהורה נמי
נפטרו יש לפרש בדוחק דהקשה
לאביי כיון דעברת ק"ו אפי"פ
שלא פטרו חמוריהם את חמורי
ישראל אלא שה הוא דפטור אי"כ
נמי נימא ק"ו לבהמת טהורה
דאם הפקיעה את החמורים
יפקיעו את עצמן. תוסי' כתיבת
יד: ה דלא היה לוי שה לא
הפקיע קשה לוי מאי פריך דלא
היה לוי שה לא הפקיע נימא
דאין הכי נמי ולא דבר הכתוב
בכבורי בהמת הלויס אותם שלא
היה להם של כמו שלא דבר
הכתוב בכבורי הלויס אלא
שחוקן הבנין של לויס אנו
למידין שקדושת לויס הפקיעה
את בכורתן הילכך נראה לפר'
דיקא הפירכא לדורות דבן לוי
היה לוי שה באותה שעה
לא הוא ולוי דלדורותיו
ומתיי' תמא קתני הלויס
פטוריס והשתא מיתרצא נמי
פירכא קמייחא דאפי' אם
הפקיעה בהמת לוי את בהמת לוי
אחר אפי' הכי פריך שפיר
לדורות. ע"כ תוסי' הראש"י ז"ל:
ועוד אי אימא דרשין ק"ו
וכי' הפקיעה בהמת ישראל
הטהורה בן פקוטוס. משמע
דש"ל דהא דקאמר לא נפטרו
כבורי בהמה טהורה הינו
עכשיס אבל כמדבר נפטרו הכא
וא"ת תוסי' חציניות וא"ת
א"כ קאמר ר' הנינא לקמן
שה אחד של בן לוי פטר כמה
פטרי חמורים וכי' הוא מצי
למימר כמה פטרי שייס וי"ל
משום דאמא לפרושי מתיי
דפרדה בו כמה פעמים דאריי

דין הוא שהפקיע את ש"ע עצמן גרס וא"י גרס שמתפקע לא גרס את: **והא פטרו**
אינהו קתני. מירשא דקמני והכניס והלויס פטורין לא קשה מידי דלמלא
 לפרש פטורין מלקדש פטרי חמורין קאמר ולא פטורין הן עצמן אלא פטרו
 משמע פטרו אלוהו: **ועוד אם אימא.** דלרשין ק"ו א"ל גזי בהמה מנכור בהמה
 טהורה ליפטרו לויס דהא בהמה לדיהו הפקיעה בהמת ישראל הטהורה וא"ת
 א"כ לקמן נקטט ש"ע של בן לוי פטור ממה
 פטרי חמור של ישראל אמאי לא נקט
 בהמה טהורה לילכא למימר דכזהמה
 טהורה לא פטר שה אחד כמה כבורים
 דטהורות מישאל אלא דוקא פטרי חמור
 אכל בהטהורה לאחד כנגד אחד^א דקאמר
 מה שפטרו בהמת לויס של ישראל על עמלה
 בן טהורה מזהמת תחת בהמתם נפקא
 ליה לקמן בהמה אחת תחת בהמתם טהרה
 משמע בני טמאה בן טהורה^א וי"ל ר'
 מתיי דלקמן נקטט מה שכולו לגנוח עכושי
 ועוד יש לפרש^א מתיינין דלקמן אחת מה
 טעם פורה וחסור ופורה משום דשה אחד
 של בן לוי פטור כמה פטרי חמור של ישראל
 כמדבר אכל מה שפטור שה אחד של בן לוי
 לא נהג אלא כזוהר שפע דעכשיס אין להס
 פדיון אלא של בנה קדושת הגוף וא"ת
 ואז"י מאי קסבר דאמאי לא עבדי ק"ו
 פטוריס וי"ל קסבר לענין טהורה שיש בן
 עממן מק"ו דפטורין א"ל ישראל דכניס לויס
 קרוביס ללד מונח יומר משל ישראל:
אם הפקיעה קדישה של א"י
וא"ת מאי ק"ו הוא זה והלא פשוטי
הלויס הפקיעו כבורים ישראל אכל כבורי
לויס לא הפקיעו פטרי חמורים ולא
הפקיע חמור ועממא דאביי דלא
עבדי ק"ו בהמה טהורה וי"ל
דלא שייך ק"ו במידי דקדוש
קדושת הגוף ועוד דמשמע כפי
החומש דבהמת טהורות של
ישראל לא נפטרו ובהמת הלויס
תחת בהמתם בשה של לויס
קאמר ולא תחת כבור בהמה
טהורה וניחא השתא הא דנקט
לקמן [שה אחת] של בן לוי פטר
כמה פטרי חמורים של ישראל
ולא נקט פטרי חמורות של
ישראל והא דקאמר הכא נמי
אימא מכבור בהמה טהורה נמי
נפטרו יש לפרש בדוחק דהקשה
לאביי כיון דעברת ק"ו אפי"פ
שלא פטרו חמוריהם את חמורי
ישראל אלא שה הוא דפטור אי"כ
נמי נימא ק"ו לבהמת טהורה
דאם הפקיעה את החמורים
יפקיעו את עצמן. תוסי' כתיבת
יד: ה דלא היה לוי שה לא
הפקיע קשה לוי מאי פריך דלא
היה לוי שה לא הפקיע נימא
דאין הכי נמי ולא דבר הכתוב
בכבורי בהמת הלויס אותם שלא
היה להם של כמו שלא דבר
הכתוב בכבורי הלויס אלא
שחוקן הבנין של לויס אנו
למידין שקדושת לויס הפקיעה
את בכורתן הילכך נראה לפר'
דיקא הפירכא לדורות דבן לוי
היה לוי שה באותה שעה
לא הוא ולוי דלדורותיו
ומתיי' תמא קתני הלויס
פטוריס והשתא מיתרצא נמי
פירכא קמייחא דאפי' אם
הפקיעה בהמת לוי את בהמת לוי
אחר אפי' הכי פריך שפיר
לדורות. ע"כ תוסי' הראש"י ז"ל:
ועוד אי אימא דרשין ק"ו
וכי' הפקיעה בהמת ישראל
הטהורה בן פקוטוס. משמע
דש"ל דהא דקאמר לא נפטרו
כבורי בהמה טהורה הינו
עכשיס אבל כמדבר נפטרו הכא
וא"ת תוסי' חציניות וא"ת
א"כ קאמר ר' הנינא לקמן
שה אחד של בן לוי פטר כמה
פטרי חמורים וכי' הוא מצי
למימר כמה פטרי שייס וי"ל
משום דאמא לפרושי מתיי
דפרדה בו כמה פעמים דאריי

**עין משפט
 גר מצוה**

יב א מיי' פ"ח מהל' כבוריס
 הל"ש טושי"ע וי"ד פ"י שה
 ע"כ יז:
 יב ב מיי' ש"ס והל"ן והל"יא
 טושי"ע ש:

שיטה מקובצת

אם הפקיעה בהמתן וכו' פי'
 שהלויים הפקיעו פטר חמור:
 ב' כהניס ולויס פטור עצמן
 מק"ו. וא"ת ב"ק א"ל תיפוק ליה
 מחשבות ריבוי להגמון וכו' כן
 מצינו ע"כ א"ל לומר הכי
 הואמת בן דאלי"ך קשו קראי
 אהרדי וי"ל דמילתא דאמאי בק"ו
 טרח וכתב לה קרא א"כ מפני
 שישארה רבתי דהפקיעו עצמן
 מכה ק"ו דהבא תריץ לקמן הכי
 דלא קשה קראי אהרדי ע"כ תוסי'
 חציניות (ב) באדם וי"ל ק"ו מצני'
 לשניו אלא דישראל לתודיהו
 כ"ל לפי שמתקצן פטרו הלויים
 וימקצן הוצרכו לפרות עצמן
 אבל כבורי הלויס שכולו פרו את
 עצמן לא חוקק למנחן תוסי'
 הרא"ש ז"ל כן מצאתי כתוב על
 הגליון ולא ידעתי את מקומו
 היכן הובא וזו הפקיעה קדושה
 (וכי' ג) ועוד נראה דאי אימא
 דחמורי הלויס היו תחת פטרי
 חמורי ישראל הי"נ הוה אמרי'
 ק"ו וככו בני הלויס שפטרו
 כבורי [ישראל] אבל כאן שה של
 לויס הפקיע פטרי חמוריהם ולא
 הפקיע חמור ועממא דאביי דלא
 עבדי ק"ו בהמה טהורה וי"ל
 דלא שייך ק"ו במידי דקדוש
 קדושת הגוף ועוד דמשמע כפי'
 החומש דבהמת טהורות של
 ישראל לא נפטרו ובהמת הלויס
 תחת בהמתם בשה של לויס
 קאמר ולא תחת כבור בהמה
 טהורה וניחא השתא הא דנקט
 לקמן [שה אחת] של בן לוי פטר
 כמה פטרי חמורים של ישראל
 ולא נקט פטרי חמורות של
 ישראל והא דקאמר הכא נמי
 אימא מכבור בהמה טהורה נמי
 נפטרו יש לפרש בדוחק דהקשה
 לאביי כיון דעברת ק"ו אפי"פ
 שלא פטרו חמוריהם את חמורי
 ישראל אלא שה הוא דפטור אי"כ
 נמי נימא ק"ו לבהמת טהורה
 דאם הפקיעה את החמורים
 יפקיעו את עצמן. תוסי' כתיבת
 יד: ה דלא היה לוי שה לא
 הפקיע קשה לוי מאי פריך דלא
 היה לוי שה לא הפקיע נימא
 דאין הכי נמי ולא דבר הכתוב
 בכבורי בהמת הלויס אותם שלא
 היה להם של כמו שלא דבר
 הכתוב בכבורי הלויס אלא
 שחוקן הבנין של לויס אנו
 למידין שקדושת לויס הפקיעה
 את בכורתן הילכך נראה לפר'
 דיקא הפירכא לדורות דבן לוי
 היה לוי שה באותה שעה
 לא הוא ולוי דלדורותיו
 ומתיי' תמא קתני הלויס
 פטוריס והשתא מיתרצא נמי
 פירכא קמייחא דאפי' אם
 הפקיעה בהמת לוי את בהמת לוי
 אחר אפי' הכי פריך שפיר
 לדורות. ע"כ תוסי' הראש"י ז"ל:
 ועוד אי אימא דרשין ק"ו
 וכי' הפקיעה בהמת ישראל
 הטהורה בן פקוטוס. משמע
 דש"ל דהא דקאמר לא נפטרו
 כבורי בהמה טהורה הינו
 עכשיס אבל כמדבר נפטרו הכא
 וא"ת תוסי' חציניות וא"ת
 א"כ קאמר ר' הנינא לקמן
 שה אחד של בן לוי פטר כמה
 פטרי חמורים וכי' הוא מצי
 למימר כמה פטרי שייס וי"ל
 משום דאמא לפרושי מתיי
 דפרדה בו כמה פעמים דאריי

גבי